

Arrest

nr. 316 331 van 13 november 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI
Rue Lucien Defays 24-26
4800 VERVIERS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 19 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat N. EL JANATI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1 Verzoeker diende op 21 juni 2021 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 22 juni 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot niet-ontvankelijkheid.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bevestigt deze weigeringsbeslissing op 7 oktober 2022 bij arrest nr. X. Verzoeker ging niet in cassatieberoep bij de Raad van State.

1.2 Op 7 februari 2023 dient verzoeker een tweede beschermingsverzoek in. Op 5 juni 2023 verklaart de commissaris-generaal dit volgend verzoek niet-ontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u in het bezit van de Syrische nationaliteit. U hebt een eerste verzoek om internationale bescherming in België ingediend op 21/06/2021. Dit verzoek was het voorwerp van een beslissing van het Commissariaat-generaal op 22/06/2022 daar u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Bulgarije geëerbiedigd worden, niet weerlegde. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft het door u ingestelde beroep tegen deze beslissing verworpen in zijn arrest nr. 278 414 van 07/10/2022.

Tot staving van uw 2de verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan. Uw mentale toestand is verbeterd na verschillende therapie sessies maar is nog niet perfect. De situatie in Bulgarije en België is heel verschillend. Een vluchteling in Bulgarije heeft geen rechten of ondersteuning. U werd slecht behandeld door de Bulgaarse politie. U werd tegengehouden, voor twee dagen vastgehouden en u kreeg geen eten. Bulgarije is nog niet zo ontwikkeld als België en de arbeidsmarkt is hier beter georganiseerd. Men krijgt hier een contract en men is zeker dat men wordt betaald, in Bulgarije is dit niet het geval. U vreest bij terugkeer naar Bulgarije uw vader. U weet niet waar hij is. In Bulgarije werd u meermaals door hem mishandeld. De sociale assistenten en de politie waren op de hoogte, maar ze hielpen niet. In België wel, uw vader is nu op de vlucht vanwege zijn angst voor de politie.

Ter staving van uw huidig verzoek, legt u geen nieuwe documenten voor.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw 2de verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielverzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, m.n. de sociaal-economische en mentale problemen die u ondervond in Bulgarije. Het louter herhalen van uw verklaringen volstaat echter niet om aan te tonen dat u in Bulgarije werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u blijft hierover in gebreke.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt over gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorig verzoek, m.n. u werd slecht behandeld door de Bulgaarse politie en werd er meermaals door uw vader mishandeld, moet worden benadrukt dat deze niet overtuigen. U heeft van deze elementen immers geen melding gemaakt tijdens uw vorig verzoek, hetgeen toch verwacht mag worden als deze zich

daadwerkelijk hadden voorgedaan. Daar u deze toen onvermeld liet, kan er ook geen geloof aan worden gehecht.

In het kader van uw vorig verzoek werd bovendien geconcludeerd dat u niet op overtuigende wijze aantoonde dat u ernstige pogingen hebt ondernomen om uw rechten in Bulgarije te doen gelden. Nochtans werden toen vaststellingen gemaakt m.b.t. Bulgarije waardoor vermoed kon worden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming er geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Bulgarije u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert, wat toen en hier wederom niet het geval is.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledig administratief dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar voornoemde Europese lidstaat (supra) waar hij/zij internationale bescherming heeft gekregen, het non-refoulementbeginsel in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet schendt. Er bestaan daarentegen elementen waaruit blijkt dat een verwijdering of teruggedrijving naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf (zie supra) het non-refoulementbeginsel zou kunnen schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 57/6, §3, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, van de artikelen 4 en 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie van 18 december 2000, van de artikelen 13, 15, 17, 18 en 19 van de Richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming, van de artikelen 4 en 20.5 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Richtlijn 2011/95/EU), van de artikelen 2 en 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoeker benadrukt dat hij een nieuwe aanvraag heeft ingediend, samen met nieuwe informatie ter staving van zijn aanvraag. Hij verwijst naar zijn verklaringen over de problemen met zijn vader, waarvoor hij niet door de Bulgaarse autoriteiten kon worden beschermd alsook over de mishandeling door de Bulgaarse politie. Verzoeker meent dat hij hierover had moeten worden gehoord alvorens zijn verklaringen al dan niet geloofwaardig te achten.

3. Aanvullende nota's

3.1. Verzoeker maakt op 3 april 2024 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een eerste aanvullende nota over. Hij verwijst naar het arrest van de Raad van 24 januari 2024 met nr. 300 343 met betrekking tot verblijfsdocumenten in Bulgarije en stelt dat hij geen geldige verblijfsvergunning meer heeft, aangezien deze in december 2023 is verlopen. Verzoeker stelt dat het derhalve mogelijk is dat tegen hem een beëindigingsprocedure is ingeleid en meent dat het aan verweerder is om te bewijzen is dat hij in Bulgarije nog steeds beschikt over een beschermingsstatus die hem in staat stelt om in menswaardige omstandigheden te leven.

3.2. Verzoeker maakt op 2 september 2024 een tweede aanvullende nota over waarin hij verwijst naar Europese rechtspraak en rapporten over de situatie van vreemdelingen en personen die internationale bescherming genieten in Bulgarije. Tevens benadrukt verzoeker dat zijn Bulgaarse verblijfsvergunning, die vijf jaar geldig was, ondertussen is verlopen.

3.3. Verzoeker maakt op 5 september 2024 een derde aanvullende nota over waarmee hij een nieuw stuk aan zijn dossier wenst toe te voegen, namelijk een kopie van de beslissing van 26 augustus 2024 tot beëindiging van de vluchtelingenstatus in Bulgarije.

3.4. Ter zitting van 6 september 2023 legt verzoeker een vierde aanvullende nota neer met actuele landeninformatie betreffende statushouders in Bulgarije en met een analyse ten opzichte van zijn land van herkomst, Syrië.

Tot slot wil verzoeker de aandacht vestigen op zijn integratie in België. Hij spreekt zeer goed Nederlands, wat een terugkeer naar Syrië bijkomend zal bemoeilijken. Samen met de aanvullende nota legt verzoeker enkele stukken neer:

- VDAB-overeenkomst van 5 september 2022 voor opleiding en informatie over de opleiding (stuk 1 + stuk 2);
- attest en rapporten OKAN (stuk 3 + stuk 4).

4. Beoordeling

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

4.2. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt als volgt: “§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke

elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk. Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

4.3. Het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoeker werd niet-ontvankelijk verklaard op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet omdat hij in Bulgarije over een internationale beschermingsstatus beschikt en hij niet aantoonde dat de bescherming die hem in deze lidstaat werd verleend niet actueel of ontoereikend zou zijn. Zijn beroep tegen de beslissing van 22 juni 2022 werd door de Raad op 7 oktober 2022 verworpen bij arrest nr. 278 414.

In het kader van zijn huidig tweede beschermingsverzoek, ingediend op 7 februari 2023, verwijst verzoeker naar zijn verslechterde mentale toestand. Ook stelt hij dat de situatie in België en in Bulgarije heel verschillend is, dat een vluchteling in Bulgarije geen rechten of ondersteuning heeft en dat de arbeidsmarkt in België beter georganiseerd is. Verder verklaart verzoeker dat hij slecht behandeld werd door de Bulgaarse politie. Tevens haalt verzoeker aan dat hij bij terugkeer naar Bulgarije zijn vader vreest, door wie hij meermaals werd mishandeld. Hij stelt dat de sociale assistenten en de politie op de hoogte waren van deze feiten, maar niet hielpen. Verzoekers vader is nu op de vlucht vanwege de angst voor de (Belgische) politie.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift en in de aanvullende nota's naar de levensomstandigheden van vreemdelingen en personen die internationale bescherming genieten in Bulgarije. Hij haalt aan dat hij geen geldige verblijfsvergunning meer heeft, aangezien deze in december 2023 is verlopen. Op 5 september 2024 brengt verzoeker een kopie bij van de beslissing van 26 augustus 2024 tot beëindiging van de vluchtelingenstatus in Bulgarije. Tot slot wil verzoeker de aandacht vestigen op zijn integratie in België.

4.4. De kernvraag is of de door verzoeker ingeroepen elementen niet alleen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen maar ook als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming.

4.5. De Raad herinnert eraan dat verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus heeft verkregen in Bulgarije. Er werd hem in 27 januari 2020 de subsidiaire beschermingsstatus verleend. Bijgevolg wordt in casu vermoed dat hij geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander EU lidstaat, met name Bulgarije. Om deze reden werd verzoekers eerste beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Waar een vorig verzoek werd afgewezen omdat een andere lidstaat reeds een internationale beschermingsstatus heeft verleend, moeten in het nieuwe verzoek de nieuwe elementen of feiten, gelet op wat voorafgaat, aldus verband houden met de situatie van de verzoeker in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend en die de verdere toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op verzoekers specifieke omstandigheden verhinderen.

Voorbeelden van dergelijke nieuwe elementen zijn situaties waar de lidstaat bijvoorbeeld de internationale bescherming heeft ingetrokken, beëindigd of geweigerd te verlengen bij een definitieve beslissing, of waar de verzoeker wordt geconfronteerd met moeilijke persoonlijke omstandigheden die zijn te wijten aan zijn bijzondere kwetsbaarheid en/of de ontoereikende levensomstandigheden van de begunstigten van internationale bescherming die neerkomen op een onmenselijke of vernederende behandeling (EASO, “*Practical Guide on Subsequent Applications*”, EASO Practical Guide Series, december 2021, p. 39).

4.6. Verzoeker brengt bij zijn derde aanvullende nota een kopie bij van een beslissing van de Bulgaarse overheid van 26 augustus 2024 tot beëindiging van zijn internationale beschermingsstatus in Bulgarije.

Hierdoor lijkt verzoeker aldus niet meer over de subsidiaire beschermingsstatus te beschikken in Bulgarije, hetgeen een nieuw element vormt dat niet voorlag in het kader van zijn eerste beschermings-verzoek.

De Raad acht een nader vormelijk en inhoudelijk onderzoek van deze beëindigingsbeslissing noodzakelijk, om met zekerheid vast te stellen dat verzoeker niet meer over een subsidiaire beschermingsstatus beschikt in Bulgarije. In deze wordt erop gewezen dat een intrekking of beëindiging van de status van internationale bescherming steeds wordt verwerkt in het Eurodac-systeem. Het is in deze van belang te weten of verzoeker nog in het Eurodac-systeem nog beschikt over een mark status 'M'.

4.7. Indien dit onderzoek uitwijst dat verzoeker niet meer beschikt over internationale bescherming in een andere EU-lidstaat, dan dient zijn vrees voor vervolging en nood aan internationale bescherming immers ten aanzien van zijn land van herkomst, Syrië, te worden onderzocht. In dit verband merkt de Raad op dat volgens de voorgelegde beslissing verzoeker bij de Bulgaarse overheden een verzoek heeft ingediend waarin hij heeft verklaard dat hij de internationale bescherming die Bulgarije hem heeft verleend niet langer wenst te genieten. Het onderzoek door de bevoegde Bulgaarse diensten wijst uit dat verzoeker ondubbelzinnig afziet van erkenning als een persoon aan wie in Bulgarije internationale bescherming is verleend. Ter terechtzitting geeft verzoeker aan dat hij zelf een Bulgaarse advocaat heeft ingeschakeld om zijn subsidiaire beschermingsstatus te laten beëindigen. Gevraagd of hij daarmee niet de indruk wekt dat hij geen vrees meer heeft ten opzichte van Syrië, benadrukt verzoeker dat hij afkomstig is uit Idlib, Syrië, hetgeen wordt bevestigd door de stukken van het administratief dossier. Vervolgens vertelt hij op doorleefde wijze over de verschrikkingen die hij heeft gezien in Syrië en zijn psychologische problemen. Hij verklaart dat hij vooral bang is om te moeten terugkeren naar Bulgarije waar hij in 2020 als zestienjarige is terechtgekomen, gelet op zijn negatieve ervaringen aldaar.

4.8. Ingevolge het geheel van deze elementen, acht de Raad een verder en gedegen onderzoek van verzoekers situatie aangewezen. Er kan immers in deze stand van zaken niet worden uitgesloten dat verzoeker niet langer als een begunstigde van internationale bescherming in Bulgarije kan worden beschouwd, waardoor zijn vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou moeten worden beoordeeld ten aanzien van Syrië. Verzoekers gedrag, met name de stappen die hij heeft ondernomen om niet langer internationale bescherming te genieten in Bulgarije, moet worden meegenomen in deze beoordeling maar worden afgewogen tegen het geheel van de beschikbare objectieve elementen met betrekking tot zijn land van herkomst.

4.9. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van een verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 5 juni 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES